

ligt, thi det maa sikkert anses nødvendigt for Fodfolkets taktiske Uddannelse, at enhver Bataillon af Linien aarligt kan foretage Øvelser ved en nogenlunde tilstrækkelig Styrke, og at ethvert Regiment ligeledes kan have Øvelser med alle dets 3 Batailloner, hvorved det alene bliver muligt for Cheferne at erhverve den fornødne Routine i praktisk Kropøvelse, uden hvilken heldige Resultater neppe kunne ventes paa Balpladsen.

Jeg formener derfor, at der aarligt bør finde Indfaldelse Sted til samtlige Regimenters 3 Linie-Batailloner — som jo ogsaa i Principet foreslaaet af Ministeriet — men for Besparelsens Skyld skulde jeg samtidig tillade mig at foreslaa, at kun 2 Brigader o: 4 Regimenter med 12 Batailloner, deltagte i Leir- eller Kantonementsøvelserne, tilligemed 3 Batterier og 1 Nytterregiment, hvortil muligt i en Del af Tiden en Forøgelse af Artilleri og Nyteri kunde trækkes fra de nærmeste Garnisoner, samt at Øvelserne ved Garnisonerne med de 3 andre Brigaders Regimenter indskrænktes til at vare i 25 Dage, hvilket Tidsrum maa anses tilstrækkeligt, naar Øvelserne finde Sted ved selve Garnisonerne — Planen af 1842 fastsatte den aarlige Øvelsestid til 21 Dage, men Forholdene vare dengang andre: næsten kun sluttede Evolutioner, mindre Skydning etc. — hvorimod 35 Dage vistnok burde være Minimum for Øvelserne i Leiren.

ad § 18 m. fl.

Bed Hærløven af 1867 indførtes Benævnelserne „General“ og „Oberst“ som Fællesbetegnelser for alle Officerer af Generals- og Stabsofficersklasserne, hvilke i andre Hæere ere delte i flere Grader efter de forskjellige Funktioner. Denne Begyndelse til en Nivellering af det militære Hierarki har givet den lille danske Hær et opstøttet Udseende, som daarligt svarer til vore smaa tarvelige Forhold, og virker næsten parodisk, naar danske Officerer af disse Charger skulle færdes sammen med fremmede Hæres Officerer.

At det letter Kommandoen — navnlig under alvorlige Forhold, hvor en Hærs indre Organisation jo først skal staa sin Prøve —, at den Befalingsmand, der har en højere Kommando og et større Ansvar, ogsaa beklæder en højere Charge, vil anerkjendes af alle erfarne Militære; men det synes at være vanffeligt for Ikke-Militære at vurdere denne ubestridelige Sandhed, thi ellers forstaaes det ikke, hvorfor Udvalgets Flertal bestræber sig for at faae „Oberstlieutenant“ forandret til „Oberst“. Idet Hæren maa paaskjønne, at Ministeriets Forslag igjen indfører om end kun Oberstlieutenantegraden, tillader jeg mig at udtale Ønsket om, at denne Bestemmelse fastholdes, hvorhos jeg skal tilføie, at det forekommer mig, at saadanne Vedtagelser ligge udenfor den lovgivende Magts Omraade og henhøre under Ministeriets eller Hans Majestæt Kongens Afgjørelse.

ad § 19.

For Besparelsens Skyld skal jeg tillade mig at henstille til nærmere Overveielse om en Generalinspektør for Fodfolket kan siges at være absolut nødvendig, naar Fodfolket er formæret i Brigader. Efter Planen af 1842 var der ingen Inspektør, og det kan neppe ikke uden Grund siges, at Bataillonerne, siden Hærløven af 1867 traadte i Kraft, have været underkastede altsor megen Inspicering til Skade for den rolige Fremskriden af Øvelserne. At Cheferne for de taktiske Kommandoer, Regiments- og Brigadechefer, samt de kommanderende Generaler, ikke kunne undvære de aarlige Inspektioner, naar de tilbørlig skulle lære deres Afdelingers Standpunkt og Befalingspersonale at kjende, synes paa den anden Side ubestrideligt. — Nogle af de Forretninger, som nu paahvile Generalinspektøren, f. Ex. Tilsynet med Elevskolen og Gymnasistkolen, kunde formentlig overtages af den General, der er Kommandant i Kjøbenhavn, og de andre af en Brigadegeneral. Fastholdes Posten, skulde jeg eventuelt henstille, om ikke den ene af de ved Generalinspektørens Stab ansatte Officerer kunde bespares, hvilket end mere gjælder Generalinspektøren for Nyteriets Stab.

ad § 21—23.

1ste Mindretal har formindsket Antallet af de faste Befalingsmænd ved et Regiment af Fodfolket med 2 Premierlieutenanter, 6 Stabssergenter og 8 Oversergenter og Sergenter, hvilken betydelige Reduktion jeg ikke uden stor Betænkelighed vilde kunne gaa ind paa, thi den danske Hær nærmer sig stærkt til en Militshær, og det er kun ved at være støttet af stærke, faste Kammer, at den vil kunne staae sin Prøve i Farens Stund.

Musikkorpsket ved Regimentet er endvidere reduceret med ikke mindre end 8 Musikere — den ene af Bataillonerne vil altsaa ikke kunne disponere over nogen, selv den tarveligste, Musik — hvilket jeg finder meget uheldigt, navnlig henset til, i hvilken Grad Musikken er egnet til under farefulde Forhold at opløse Sindet, løfte Stemningen og styrke Kræfterne; denne Reduktion